

thinget. I Landstinget udtaltes der Betænk-
 lighed ved Forslaget i den Form, hvori det blev
 oversendt fra Folkethinget, og det henvises til et
 Udvalg, der under Ledelse af det fremragende
 juridiske Medlem (Brof), som tidligere havde været
 Ordfører, efter bedste Ene fremmede sit Arbejde,
 men ved Samlingens Afslutning forhindredes i at
 afgive sin Betænkning.

Det var kun med ringe Saab om et nyttigt
 Udbytte, at man i indeværende Rigsdagsamlings
 Begyndelse saae Straffelovs-Udkastet fra 1876 ved
 privat Initiativ bragt frem paany i Folkethinget
 og det i samme Form, hvori det for fire Aar
 siden var vedtaget der, trods Modstanden fra
 militære Medlemmers Side, og uanset vedkommende
 Ministers Erklæring om, at han ikke kunde gaa
 ind paa Folkethingets Affattelse af Lovforslaget
 uden væsentlige Modifikationer. Udgiften til et
 gunstigt Resultat blev ikke lysere derved, at
 Marineministeren paa Krigsministerens og egne
 Begne ved den første Behandling i Folkethinget
 erklærede, at de vilde holde sig udenfor Dis-
 kussionen, men søge at fremme Sagen ved selv at
 indbringe Forslag til en militær Straffelov, senere
 i Begyndelsen af næste Samling.

Trods disse ugunstige Bårler lod Folkethin-
 gets Udvalg sig ikke afholde fra at gjøre et For-
 søg paa at give Lovforslaget en Affattelse, hvor-
 til de forskjellige Anstuelser kunde slutte sig. Og
 dette Forsøg lykkedes saavidt, at det nævnte For-
 slag igjennem en Række ved 2den og 3die Be-
 handling vedtagne Ændringer fik en Skikkelse,
 hvori det fandt Afslutning hos et stort Flertal i
 Folkethinget, og som de militære Miniistre have
 set sig istand til at erklære for antageligt.

Det skjønnes ikke nødvendigt her paany at
 fremhæve Forslagets Enkeltheder. Dertil have
 Lovforslag byggede paa væsentligt det samme, af
 N. W. Scheel udarbejdede Grundlag været drøf-
 tede altfor ofte i Landstinget, hvorhos dette jo
 alt en Gang for fire Aar siden har havt For-
 slaget til Behandling i den Form, hvori det op-
 rindeligt er bragt frem i indeværende Rigsdags-
 samling. Udvalget tror derfor i det Væsentlige
 at kunne nøies med at fremhæve de Punkter,
 med Hensyn til hvilke Folkethinget ved Sagens
 2den og 3die Behandling iaar har vedtaget Æn-
 dringer i det udtalte Diemed at gjøre Forslaget
 antageligt for de modstaaende Anstuelser.

Ved alle tidligere Forhandlinger har Lands-
 thingets Flertal i Modsetning til Folkethingets
 hovedet Nødvendigheden af at bibeholde en „in-
 tensiv“, det vil sige føleligt virkende og hurtigt
 fuldbyrdet Straf ved Siden af de forskjellige Arrest-
 straffe, ei blot under Feltforhold og paa Orlogs-
 togter, men ogsaa under sædvanlige Friebsforhold.
 Efterat de egentlige Legemsstraffe som Lamp,
 Fugtel, Rottingslag og Krumslutning bleve an-
 sette som uanvendelige Straffearter i en fremtidig
 militær Straffelov, blev det foreslaaet at lade

dels staaende Arrest, dels Bindestraf træde i hine
 forporlige Straffes Sted, uden at dog Folkethin-
 get træde at kunne gaa ind derpaa. Som et
 Kompromis mellem de stridende Anstuelser har
 Folkethinget denne Gang i Loven indsat den fra
 gammel Tid paa Flaaden brugte Bøiestraf som
 Straf saavel under sædvanlige Forhold som under
 Feltforhold, og i Marinen saavel under Tjenesten
 i Land som paa Logt. Udvalgets Flertal maa
 vel erkjende, at Bøiestrafpen hverken i den simple
 eller den stærkede Form ganske svarer til, hvad
 man tidligere har tænkt sig ved en „intensiv“
 Straf; dertil er den ikke saa følelig, at dens
 Varighed af den Grund kan nedsettes til Timer
 i Sammenligning med Arreststraffenes Varighed i
 Dage. Men det maa paa den anden Side ind-
 rømmes, at en virkelig intensiv Straf vanskeligt
 lader sig udfinde, uden at den kommer til at gaa
 ud paa at tilføje Delinquenten en kvalificeret læ-
 gemlig Lidelse, hvad Bøiestrafpen ikke gjør. Er
 det af flere Hensyn nødvendigt at se bort fra egent-
 lige Legemsstraffe, saa er man derved afskaaret fra
 virkelig intensive Straffe i strengere Forstand. Man
 maa da hjælpe sig med Fængselsstraffe, for hvilke
 der haves forskjellige stærkede Former i det Die-
 med dels at gjøre Straffen mere affrækkende,
 dels at afforte den i Tjenestens Løb. Flertallet
 betragter „Arrest i Bøien“ som en Form af
 stærket Fængsel ved Siden af de andre Former,
 der haves, og det tror, at der gives Tilfælde,
 ligesom der gives Individier, for hvilke netop denne
 Form af stærket Arrest vil findes at passe
 bedre end de, som hidtil ere brugte eller fremtidig
 ville komme til Anvendelse. Udvalgets Flertal
 tror derfor at burde tilraade Landstinget at gaa
 ind paa at optage Arrest i Bøien blandt de Straffe,
 der kunne saavel arbitrært dikteres som ved Dom
 tilkjendes, baade ved Land- og ved Sømagten,
 saavel under sædvanlige Forhold som i Felten og
 paa Orlogstogt.

Den store Vanskelighed, som knytter sig til
 den Omstændighed, at Krigsmagten blandt sit ud-
 strevne Mandskab altid vil tælle nogle af den
 Slags uvoorne Individier, som ikke kunne bringes
 med det Gode til at høie sig under nogen Wyn-
 dighed eller nogen Lov, og paa hvem de sædvan-
 lige Straffe derhos hurtigt vise sig virkningsløse,
 har man i Lovforslaget, som det foreligger, søgt
 at overvinde ved de i § 32 givne Bestemmelser
 om, at flige Individier under visse Betingelser ved
 en Krigsvet kunne dømmes til at fjernes fra
 deres Afdelinger for paa anden Maade at
 bruges til Krigsmagtens Nytte, dog uden at
 maatte samles i egne Straffefabninger. Det
 maa erkjendes, at Hjernelsen af flige Indi-
 vider vil være et stort Gode for deres Kammerater,
 hvem de volde ligesaa meget dagligt Dyreri og
 Fortræd, som de sætte deres Foresattes Laalms-
 dighed paa Prøve. Nogle af Udvalgets Flertal tro
 vel, at Betingelserne for, at en Afdeling ved Krigs-